

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Literae Personij ad Blackwellum. n. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1607.

veltrarum præstari non potest, cum multa contineat quæ fidei atque salutis appetere aduersantur. Præterea monemus vos ut ab hoc & similibus iuramentis omnino caueatis: Quod quidem eò acius exigimus à vobis quia experti fidei vestræ constantiam, quæ tanquam aurum in fornace perpetuæ tribulationis igne probata est, pro comperto habemus vos alacri animo subituros esse quæcunque atrocità tormenti, & mortem denique ipsam appetituros potius quam Dei Majestatem vlla in re lædatis; & fiducia nostra confirmatur ex his quæ quotidie nobis afferuntur de egregia virtute atque fortitudine, quæ non secus ac in Ecclesiæ primordijs resplendet nouissimis hæc temporibus in Martyribus vestris. Stete ergo seccincti lumbos vestros in veritate, & indui lorica iustitiæ, sumentes scutum fidei, confortamini in Domino, & in potentia virtutis eius, nec quidquam vos terreat. Ipse autem qui coronatus vos certamina vestra è cælo intuetur, bonum opus quod in vobis cepit perficiet. Nostis quia discipulis suis pollicitus est se nunquam eos relicturum esse orphanos: Fidelis enim est qui repromisit. Retinete igitur disciplinam eius, hoc est, radicati & fundati in caritate, quidquid agitis, quidquid conamini in simplicitate cordis & in vnitate spiritus sine murmuratione aut hæsitacione vnanimis facite: siquidem in hoc agnoscent omnes quia discipuli Christi sumus, si dilectio nem ad inuicem habuerimus; quæ quidem caritas cum sit omnibus Christi fidelibus maximè appetenda, vobis certè, dilectissimi filij, prorsus necessaria est, hac enim vnâ diaboli potentia infringitur, quâ nunc auersus vos tantopere insurgit, cum ipsa contentionibus atque discordijs vestrorum filiorum præcipue nitatur. Horramur itaq; vos per viscera Dñi nostri Iesu Christi; cuius caritate è faucibus eterne mortis eripti sumus, ut ante omnia mutua inter vos caritate habeatis. Præscripsit sanè vobis præcepta maximè vtilia de fraternâ caritate vicilim exercenda. *fel. record. Clemens* Papa octauus suis literis in forma breuis ad dilectum filium Magistru *Georgium Archipresbyterum* Regni Angliæ, datis die 5. Mensis Octobris 1602. Ea igitur diligenter exequimini; & nè vlla difficultate aut ambiguitate remoremmini, præcipimus vobis vt illarum literarum verba ad amissim seruetis, & simpliciter prout sonant & iacent accipiatis & intelligatis, sublata omni facultate illa aliter interpretandi. Interim nos nunquam cessabimus Deum, Patrem misericordiarum, precari vt afflictiones & labores vestros clemèter respiciat, & vos cõtina protectione custodiat atq; defendat, quos Apostolica Benedictione nostra peramãter impertimur. Datu apud Sanctum Marcum sub annulo piscatoris. X. Cal: Oct. M. D. C. VI. Pontificatus nostri Anno secundo.

Blacwelli
Archipres-
byteri hæ-
sitacio.

IV. Acceptas has literas *Holtbeyus* ad *Georgium Archipresbyterum* è vestigio defert. Is ægrè eas aperit, ægrius diuulgat. Videri potuit iam tum in alteram sententiam transisse, partem affirmantem amplexus quam postea & verbo asseruit & scripto, cū in Magistratus Hæretici manus deuenisset: septimo enim Iulij anni sequentis è carcere (quem portam-domus vocant) benè longam dedit Epistolam ad Assistentes suos & confratres, affirmans & suadens hoc quod ipse de verbo ad verbum, prout lege statutum est, iurauerat iusurandum

manuibus

x x

randum

randum, verissimè iurandum esse. De quo errore inueni *Personium* hoc Epistolio eum peramanter commonuisse.

Carissime Amice. Locorum longa intercapedo, & non parua dubitatio an literæ meæ ad te peruenturæ sint me faciunt breuiorem. Spero animi tui propensionem in veteres amicos tuos loci mutatione & conditionis non esse commutatam: Nostrâ certè eadem est in te quæ olim fuit, creuit potius additione commiserationis. Et si intima animorum nostrorum sentia perspicere posses, videres profectò centenos qui te nunquam conspexerit pro te ardentissimè orantes. Hostes ea quæ examinato tibi exciderunt peraugant, prout ex ipsorum instituto sunt maximè; Iam ea habemus ab ipsis prælo subiecta. Multi ea mirantur: Alij etiam impressis non adhibent fidem: Quibus plura nota sunt, & qui te maximè diligunt, arbitrantur & sperant quod licet ad aliquam Magistratus satisfactionem, & placandum furorera aduersus Catholicos id quod à te factum est fecisti; paulatim tamen inuestigabis modum aliquem aptum te extricandi, quò ingēs scandalum quod alioqui haud dubie nalceretur anteuertas. *Paulus* moderatè rem accipit, & nuperri-
Personij
ad eum liq
terq.
 mè mihi dixit se hoc ipsum optare quod spero. O Amice mihi dilectissime! Quàm præclara tibi opportunitas diuinitus in manus delapsa est finiendi & coronandi gloriosè senectutem tuam, & labores tot annis in ea Messè feliciter impensos! Vtinam daretur mihi tecum in isto cōmutare vices! Quanquam quid facturus essem ignoro si essem eo loco. Loquor tamen ex ardenti desiderio quod in mesentio, & certa fiducia in Deo meo. Propones, vti spero, ante oculos magnanimum responsum venerabilis Eleazari, & piam eius cogitationem de ætatis ac senectutis suæ eminentia digna, quæ ipsa nos monet vicinæ mortis aut vitæ certè non diu duraturæ, vt tam breuis vmbre prætium vile videri necesse sit. Perpetua fuit apud Catholicos & sanctissima tua exillimatio; In eadem spero te moriturum. Nunc vero fama tua Insulæ finibus non arctatur; Christianum orbem peruagatur vniuersum. Christus *Iesus* abundantiam gratiæ suæ cumulatisimè tibi largiatur, vt possis omnibus esse solatio retexendo illud quod hæc conditionalis, si in aliquo errauit, me pænitet. Quanto gloriosior exitus *Roberti Druereij* Sacerdotis secularis, qui non ita multo ante conuictus de Sacerdotio, cū in ipso supplicij articulo offerretur illi vita & libertas si hoc se iureiurâdo veller attingere, renuit, eo inter cætera nomine, nè Catholicis esset occasio in eum lapidè offendendi.

V. Videri potuit *Paulus* Pontifex literis quas ad Catholicos direxerat, finem impoluisse quæstioni de iureiurando, omnemquæ sustulisse dubitationem. At actum est aliter quàm sperabatur. Alij de re qualis esset non integrè sincereque informatum aiebant esse Pontificem: Alij calumniabantur Iesuitas quasi auctores scriptoresque literarum; Alij non liquere dicebant cur non liceret